

Nr 87.

Av herrar **Bengtsson** i Varberg och **Bengtsson** i Halmstad, i
*anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag
till arbetsmarknadsstyrelsens arbetsvårdsverksamhet.*

Under punkt 55 i femte huvudtiteln behandlas anslagen till arbetsmarknadsstyrelsens arbetsvårdsverksamhet. På grund av ökningen av denna verksamhet föreslås en väsentlig höjning av detta anslag. Departementschefen har dock icke i detta sammanhang kunnat medgiva höjningar av omskolningsbidragen, även om han ansett en höjning fullt motiverad. Detta ställningstagande har grundats på att utredning pågår om kompensation för levnadskostnadsstegringen åt livräntetagare enligt olycksfallsförsäkringslagen m. fl. författningar. Departementschefen förutsätter att, sedan utredningens resultat föreligger, bör det ligga i Kungl. Maj:ts hand att fastställa omskolningsbidragens maximibelopp. Med denna anordning skulle de förhöjda bidragen komma att utbetalas först från och med ingången av nästa budgetår.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i sin framställning hemställt, att dessa bidrag måtte provisoriskt höjas från och med den 1 oktober 1952. För närvarande utgår bidragen med 300 kronor per månad i lägsta och 350 kronor i högsta dyrt. Omskolningsbidraget till försörjningspliktig, som under utbildningstiden sammanbor med sin familj, utgår f. n. med högst 250 kronor i månaden. Styrelsen har hemställt att beloppen måtte höjas med 50 kronor i månaden för den förstnämnda kategorien och med 40 kronor för den som sammanbor med sin familj.

Man är således fullständigt ense om att de utgående bidragen är för låga och att en justering är ofrånkomlig. Genomföres departementschefens förslag, kommer de nuvarande kursdeltagarna att gå miste om den hjälp som en provisorisk justering av bidragen skulle medföra. De personer, som kommer i fråga för dessa omskolningskurser, är i regel redan när omskolningen beslutats i en besvärlig situation. Genom levnadskostnadernas stegring har bidragen förlorat i realvärde, varigenom kursdeltagarnas situation ytterligare försämrats. Detta kan i vissa fall, såsom arbetsmarknadsstyrelsen framhållit, innebära att utbildningen måste avbrytas. Alla skäl talar således för att omskolningsbidragen bör höjas från en tidigare tidpunkt än vad departementschefen föreslagit. En provisorisk höjning med de belopp som arbetsmarknadsstyrelsen förordat torde kunna anses skälig. För att undvika en alltför lång retroaktivitet i fråga om bidragshöjningen föreslår vi att dessa utgår från och med den 1 januari 1953. Medel för ändamålet torde kunna anvisas ur det anslag som departementschefen har för

avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att ställa till förfogande för ytterligare omskolningsbidrag under innevarande budgetår.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av denna punkt måtte uttala, att utbildningsbidrag må, såsom ett provisorium med tillämpning räknat från den 1 januari 1953, i mån av behov beviljas militär- och civilskadade, som medgivits utbildning, med ett belopp för månad av högst 350 kronor, därest utbildningsorten tillhör lägsta dyrortsgruppen, och högst 400 kronor, där utbildningsorten tillhör högsta dyrortsgrupp, och i fråga om under utbildningstiden med familjen sammanboende militär- och civilskadade med högst 290 kronor.

Stockholm den 21 januari 1953.

Ingemund Bengtsson,
Varberg.

Tore Bengtsson,
Halmstad.
